

514.

ROZPORZĄDZENIE RADY OBRONY PAŃSTWA

z dnia 11 sierpnia 1920 roku

w przedmiocie poboru roczników 1889, 1888, 1887, 1886, 1885.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do przeprowadzenia powszechnego poboru mężczyzn, urodzonych w latach 1889, 1888, 1887, 1886 i 1885.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia i ustalenie kolejności poborów poszczególnych roczników porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Naczelnik Państwa i
Przewodniczący Rady Obrony Państwa:
J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:
Witos

515.

ROZPORZĄDZENIE**Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu**

z dnia 7 sierpnia 1920 roku

w przedmiocie wynagrodzenia świadków, znawców i tłumaczy w postępowaniu karnem.

Na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. Dz. U. № 67 poz. 453 zarządza się, co następuje:

A. Wynagrodzenie świadków, znawców i tłumaczy.

Art. 1. Świadkowie, znawcy i tłumacze mają w postępowaniu karnem prawo do wynagrodzenia na zasadzie postanowień § 383 — 386 p. k. oraz postanowień niniejszego rozporządzenia, — o ile niema osobnych przepisów, normujących odmiennie wynagrodzenie pewnych kategorii świadków, znawców lub tłumaczy.

Świadkom przysługuje to roszczenie także wtedy, jeżeli na wezwanie sądu stawili się do przesłuchania, ale przed przesłuchaniem zostali odprawieni. Znawcy i tłumacze mogą w takim przypadku żądać tylko zwrotu wydatków i odszkodowania za stratę czasu.

Kto niesłusznie odmawia zeznań, spełnienia czynności, będących obowiązkiem znawcy lub tłumacza, albo złożenia przysięgi, nie ma prawa żądać wynagrodzenia.

Znawca nie ma prawa do wynagrodzenia za czynności, które przedsięwziął bez polecenia sądu lub wbrew udzielonym wskazówkom.

Świadkowie, znawcy i tłumacze, którzy jawili się bez wezwania sądowego, mają takie samo prawo do wynagrodzenia, jak w razie sądowego